

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 337-ҳадис

337 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَنَادَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي زَيَّتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَتَبَحَّرَ تِلْفَاءَ وَجْهِهِ، فَقَالَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي زَيَّتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّىٰ ثَنَى ذَلِكَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا شَهَدَ عَلَى تَفْسِيهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ دَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «أَبِلُكَ جُنُونٌ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَهَلْ أَحْصَنْتَ؟» قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذْهَبُوا بِهِ فَارْجُمُوهُ»، قَالَ أَبُنْ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي مَنْ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: فَكُنْتُ فِيمَنْ رَجَمْتُ، فَرَجَمْنَاهُ بِالْمُصَلَّى، فَلَمَّا أَذْلَقْنَاهُ الْحِجَارَةُ هَرَبَ، فَأَدْكَنَاهُ بِالْحَرَّةِ، فَرَجَمْنَاهُ.

[خ 5270، م 1691، ت 1428، س 1956، د 4428، جه 2554.]

Изоҳ: Ҳад - тўсиқ, чегара дегани. Шаръий истилоҳда эса маълум жиноятларга белгиланган жазо чоралари «ҳад» дейилади. Бу каби жазолар жиноятчини қайта жиноят қилишдан тўсгани, бошқаларнинг ўша жиноятга қўл уришининг олдини олгани учун шундай аталган. Бориб-бориб, ҳаддга сабаб бўладиган гуноҳ ва жиноятлар ҳам ўрни келганда «ҳад» дейиладиган бўлиб кетган.

1. Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидда эдилар, хузурларига мусулмонлардан бир киши келиб, «Эй Аллоҳнинг Расули, мен зино қилиб қўйдим», деб хитоб қилди. У зот ундан юзларини ўгирилиб олдилар. У эса рўпараларига ўтиб, «Эй Аллоҳнинг Расули, мен зино қилиб қўйдим», деди. У зот ундан яна ўгирилиб олдилар. У бу гапни у зотга тўрт марта такрорлади. У ўзига қарши тўрт марта гувоҳлик бергач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни чақириб, «Сен ақлдан озмаганмисан?» дедилар. У: «Йўқ»,

деди. «**Турмуш қурғанмисан?**» дедилар. У: «Ха», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхι васаллам: «**Буни олиб бориб, тошбўрон қилинглар**», дедилар.

(Ровий) Ибн Шихоб айтади: «Жобир ибн Абдуллоҳдан эшитган киши менга айтдики, у шундай деган экан: «Мен ҳам уни тошбўрон қилганлар ичидаги бор эдим. Уни намозгоҳда тошбўрон қилдик. Тош жонидан ўтгач, у қочиб қолди. Кейин унга ҳаррада етиб олиб, тошбўрон қилдик».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можса ривоят қилишган.

Манба: hadis.islom.uz

